

Ronald de Jong

Een heilig moeten

Een transcriptie van een toespraak

Lukas 2:49; 4:42; 9:21; 13:33; 19:6; 24:44

Ik moet in de dingen van Mijn Vader zijn

Ik wil graag iets lezen uit Lukas 2. We hebben gebeden dat we de Heere Jezus toch als Voorbeeld zouden mogen hebben bij wat wij doen. Wat zou Jezus doen? Toen dacht ik aan een aantal plaatsen in Lukas, waar de Heere Jezus ons wordt voorgesteld en wordt getoond Wie Hij is. Ik zou willen beginnen met Lukas 2. Daar vinden we de eerste woorden in het evangelie die de Heere Jezus spreekt, in Lukas 2:49. En de situatie hier is dat de aardse vader en moeder van de Heere Jezus Hem misten, en ze vonden Hem na drie dagen zoeken. Dan zegt de Heere Jezus: *‘En Hij zei tot hen: Waarom hebt u Mij gezocht? Wist u niet dat Ik in de dingen van Mijn Vader moet zijn?’*

Dat is het eerste wat de Heere Jezus zegt op twaalfjarige leeftijd in dit evangelie, waarover we mogen nadenken: Wist u niet dat Ik in de dingen van Mijn Vader moet zijn? We weten niet heel veel over de eerste levensjaren van de Heere Jezus. We lezen wel veel over Zijn geboorte in Mattheüs, en ook in Lukas. Hier vinden we Hem op twaalfjarige leeftijd, en later vinden we Hem op dertigjarige leeftijd bij het begin van Zijn openbare dienst. Maar hier zegt Hij op twaalfjarige leeftijd: Ik moet in de dingen van Mijn Vader zijn. Is er hier iemand die twaalf is of zo’n beetje in die buurt? Ja, jij dus? Twaalf jaar worden was in die tijd en die cultuur een hele belangrijke leeftijd. Ik weet niet, jij bent twaalf, weet je al wat je wilt worden? Nog niet? Maar in die tijd was het, als je twaalf jaar oud was, heel duidelijk wat je zou worden. Want

je ging dezelfde dingen doen die je vader deed. Als je vader visser was, dan werd jij ook visser. En als je vader timmerman was, dan werd jij ook timmerman.

Ongeveer twaalf jaar oud was de leeftijd dat je meeging om te gaan leren in de dingen van je vader. Er was geen school, zoals in onze tijd. Als je een kind van twaalf jaar was, dan ging je mee met je vader om het vak te leren. Twaalf jaar was de leeftijd, mag ik het even zeggen in moderne termen, dan ging je meedoen in de business van je vader. En de Heere Jezus maakt hier heel duidelijk op twaalfjarige leeftijd in welke business Hij was. Hij moest zijn in de dingen van Zijn Vader, de dingen van God. En Hij spreekt hier ook over Zijn Vader, dat is de hemelse Vader. De wereld verwachtte van Hem dat Hij timmerman zou worden, zoals zijn aardse vader. Maar Hij maakt hier heel duidelijk: dat is niet Mijn pad. Ik moet in de dingen van Mijn hemelse Vader zijn. We hebben er vanmorgen aan gedacht, welke dingen dat zijn. God is verheerlijkt door het werk van Zijn geliefde Zoon.

De Heere Jezus had een hele weg op aarde af te leggen, en ik wil dat in het Lukas-evangelie volgen aan de hand van het woordje 'moeten'. Weet u niet dat Ik in de dingen van Mijn Vader moet zijn? Dat is niet zo'n populair woord: moeten. Ik weet niet of jullie ervan houden, maar dit woord is niet zo eenvoudig. Het zet mijn stekels overeind als ik iets moet doen. Ik mag leiding geven in mijn werk, en dan moet je zoeken naar de motivatie van mensen en aansluiten bij de innerlijke motieven. Het woord 'moeten' willen we dan niet zo graag horen. Maar de Heere Jezus zegt hier duidelijk: Ik moet in de dingen van Mijn Vader zijn. De Heere Jezus, mag ik het even met menselijke woorden zeggen, had geen keuze. Zijn weg op aarde stond vast. Hij ging die weg, waar we vanmorgen al aan gedacht hebben, die Hem voerde naar het kruis van Golgotha. En dat moest gebeuren. Het was ook geen dwang, Hij deed het uit vrije wil. Maar het moest wel gebeuren, en die weg had Hij voor ogen.

Elk evangelie heeft zo zijn specifieke woorden. In Mattheüs, wie weet wat er in dit evangelie een mooi woord is om te volgen? Dat is het woord 'eerst'. Zoek *eerst* het koninkrijk van God (Matt. 6:33). We komen het een keer of zes tegen in Mattheüs. Het evangelie van Markus heeft ook zo'n bijzonder woord: 'terstond'. Ik geloof dat het wel tweeënveertig keer voorkomt in Markus. Het past helemaal bij het karakter van de ware Dienstknecht. Johannes heeft vaak de uitdrukking: 'Voorwaar, voorwaar', of 'Amen, amen'. Dat is ook mooi om te volgen. Maar in het Lukas-evangelie kunnen we het woord 'moeten' volgen. Er is geen verontschuldiging, u heeft geen excuus. Gods plan moet worden uitgevoerd. Hoewel de Heere Jezus slechts twaalf jaar oud was zei Hij tegen Jozef en Maria: Ik moet in de dingen van Mijn Vader zijn. En dan, tussen twaalf en dertig oud, lezen we niets bijzonders over de Heere Jezus. Wat is er in die achttien jaar gebeurd? Hij was hun onderdanig, achttien jaar lang.

Ik denk dat we later ergens lezen in de evangeliën dat de Heere Jezus naar de synagoge ging 'naar Zijn gewoonte'. Dat is iets waar je snel overheen leest. Maar Hij ging naar Zijn gewoonte naar de synagoge. Hij heeft in die jaren thuis goede gewoonten ontwikkeld: de gewoonte om naar de synagoge te gaan, de gewoonte om te bidden, etc. Kennen we dat? Hebben wij ook goede gewoonten? Is het de gewoonte naar de samenkomsten te komen? Ja, zeggen we dan tegen elkaar: Je moet niet alleen uit gewoonte komen. Nee, natuurlijk niet. Wij komen voor de Heere Jezus, dat is onze motivatie. Wij willen Hem zien, wij willen Hem prijzen, wij willen Hem grootmaken en Zijn stem horen. Maar het is ook goed om de gewoonte te hebben elke dag tijd te nemen voor de Heere Jezus, met Hem te spreken, Zijn Woord te lezen, te kijken wat Hij tegen mij te zeggen heeft. Het is ook een goede gewoonte om naar de bidstond te gaan, en vult u het verder maar in. We moeten inderdaad niet louter uit gewoonte handelen, maar het is wel belangrijk goede gewoonten te hebben.

Ik moet het evangelie brengen

En de Heere Jezus is tijdens die achttien jaar met Zijn ouders meegegaan, heeft de feesten gevierd en is op de sabbat naar de synagoge gegaan. En weet u, elke keer als de Heere Jezus een offerdier geslacht zag worden in de tempel, dacht Hij aan wat Hijzelf moest ondergaan. Elke keer als Hij de synagoge binnenkwam, zag Hij dat die plaats niet meer was zoals God hem bedoeld had. Want God Zelf stond niet centraal, maar het handeldrijven of andere dingen. Dat moest de Heere Jezus allemaal verdragen. Achttien jaar lang, en toen begon Zijn openbare dienst onder het volk.

Daarom wil ik nu naar het volgende 'moeten' gaan in Lukas 4 vers 42: *'Toen het nu dag werd, ging Hij naar buiten en ging weg naar een woeste plaats; en de menigten zochten Hem op en kwamen naar Hem toe, en zij hielden Hem tegen, opdat Hij niet van hen zou weggaan. Hij zei echter tot hen: Ook aan de andere steden moet Ik het evangelie van het koninkrijk van God verkondigen, want daartoe ben Ik uitgezonden. En Hij predikte in de synagogen van Galilea.'*

De Heere Jezus moest in de dingen van de Vader zijn. Hij moest het evangelie verkondigen, de blijde boodschap. Hier is de Heere Jezus aan Zijn openbare dienst begonnen en hebben al die goede gewoonten hun uitwerking gekregen. Mag ik het heel menselijk zeggen: Hij moest het evangelie verkondigen. Hij was in de wereld gekomen om het evangelie van het Koninkrijk te brengen. Ik denk dat de grootste nood in deze tijd is: evangeliseren. Ik hoorde een broeder zeggen: de grootste nood

van de wereld is dat mensen de Heere Jezus leren kennen. Ik denk dat de grootste nood in de gemeenten ook is dat we de Heere Jezus beter leren kennen. Wat dat betreft hebben we dezelfde nood: de Heere Jezus echt te leren kennen. Wij mogen Hem kennen als onze Heer en Heiland, en we willen Hem beter leren kennen. We willen meer op Hem lijken, maar de mensen in de wereld hebben Hem nodig als hun Heiland, hun Redder.

Doet het u nog wat dat er zoveel mensen voor eeuwig verloren zullen gaan, als zij de Heere Jezus niet aannemen? En Hij wist wat het zou betekenen dat mensen voor eeuwig verloren zouden gaan. We zeiden in ons gebed dat we de Heere Jezus meer willen liefhebben. Als we de Heere Jezus liefhebben en op Hem willen lijken, dan hebben we ook lief wie Hij liefheeft. Hebt u daar wel eens over nagedacht? Als we op Hem willen lijken, dan hebben we lief wie Hij liefheeft. En wie heeft Hij lief? Verloren mensenkinderen. Dan is het ook onze taak om verloren zondaren lief te hebben en hun het evangelie te verkondigen.

Wij mogen de blijde boodschap brengen, dat de Heere Jezus gekomen is en gestorven is en onze zonden gedragen heeft op het kruis. Ik vond het zo mooi dat we begonnen met die melaatsheid. Melaatsheid is een beeld van de zonde, die maar voortwoekert. Wij waren allemaal melaats door de zonde. En degenen die nog niet tot de Heere Jezus gekomen zijn en Hem nog niet hebben aangenomen zijn nog steeds melaats en onrein. Het aanbod van de Heere Jezus geldt echter nog, de genade is nog daar om te genezen. Om ons van zonden te bevrijden. Laten we het evangelie brengen, de Heere Jezus moest dat doen.

Christus had geen theologische opleiding gevolgd. Ik hoor heel veel jongeren tegenwoordig zeggen: We moeten naar een Bijbelschool of iets dergelijks. Ik zeg niet dat het verkeerd is, maar je hebt het niet nodig om de Heere Jezus te verkondigen. Zodra je Hem hebt aangenomen, en Hem kent als je Heer en Heiland, mag je ook van Hem getuigen. We waren op de Bijbelseminars een aantal maanden geleden, en daar was een broeder die pas tot geloof gekomen was. Hij was samen met zijn dochter, die ook tot geloof gekomen was. Ik sprak met hem, en hij zei: Het is zo geweldig, mijn hele leven is veranderd. En ook dat van mijn dochter, je kent ons niet meer terug. Maar ja, ik weet eigenlijk nog niets. Ik zei: Dat is geweldig, welkom.

Hij wist weinig, maar hij vertelde van de Heere Jezus. Zijn hele leven was veranderd. Daarvan kon hij getuigen en aan zijn ogen en zijn stem zag je: Dit heeft wat met hem gedaan. Zijn leven is veranderd. Hij bracht het evangelie op zijn manier. Hij had geen theologische opleiding gevolgd, hij wist niet waar de boeken in de Bijbel

te vinden waren, dat moest hij allemaal nog leren. Hij vertelde van de Heere Jezus op zijn manier. En dat mogen wij allemaal doen, hoe oud of jong we ook zijn.

Ik moet veel lijden

Dan gaan we naar Lukas 9:21, waar wij lezen: *'Hij nu waarschuwde hen en beval dit niemand te zeggen, en zei: De Zoon des mensen moet veel lijden en verworpen worden door de oudsten, overpriesters en Schriftgeleerden en gedood worden en op de derde dag worden opgewekt'*. Moeten lijden! Er was voor onze redding geen andere weg dan dat de Heere Jezus veel moest lijden. Hij moest in de dingen van Zijn Vader zijn, Hij moest het evangelie verkondigen, maar Hij moest ook lijden. We vinden dat een aantal keren in het evangelie, wel vier keer dat Hij aankondigt dat Hij moet lijden. Dit kun je eigenlijk niet lezen met droge ogen. Het raakt mij telkens weer als ik erover nadenk, hoe de Heere Jezus voor mij heeft moeten lijden.

Wij zongen vanmorgen lied 164 uit de bundel Geestelijke Liederen: 'God neemt de grootste zondaar aan'. Weet u wie dat was? Ik was die grootste zondaar, en dat kan iedere verlorene zeggen. Hij moest zwaar voor mij lijden. Als we lezen van Zijn verschrikkelijke lijden, dan was het zelfs als ik de enige zondaar was geweest, toch allemaal nodig geweest. Er was niets van dat lijden weggenomen. Hij moest dat volledig, ook voor mij, ondergaan; en ik was die grootste zondaar. Als God kende Hij geen lijden, en evenmin gehoorzaamheid. Dat kon Hij alleen maar als Mens leren. Christus is Mens geworden om te kunnen lijden. Ik zeg weleens tegen jongeren: wij kunnen als mensen heel veel presteren, bijv. in oorlogen met wapens. We kunnen raketten de ruimte inschieten, maar wij zouden God nooit kunnen raken. Hoeveel we ook aan wapens uitdenken, wij zouden God nooit kunnen raken.

Maar toen Christus Mens was geworden, konden Zijn handen en voeten worden doorboord. Zijn zijde kon worden doorstoken, en Hij kon aan een kruis gehangen worden. Hij werd Mens, zodat Hij kon lijden en sterven. Hij kondigt dat hier voor het eerst aan in het Lukas-evangelie: Hij moest veel lijden. Het lijden heeft Hem steeds voor ogen gestaan. Weet u, als wij mensen moeten lijden, dan weten we vaak niet wat we moeten ondergaan. Maar de Heere Jezus wist alles van tevoren. En het lijden waarvan je alles al weet, doet veel meer zeer, dan wanneer je niet weet wat je overkomt. Het is erg eenvoudig. Als je een medische behandeling moet ondergaan en je weet nog niet wat je overkomt, dan kun je wel pijn hebben. Maar als het de tweede keer gebeurt, doet het veel meer zeer, want dan weet je wat er gaat gebeuren. En de Heere Jezus wist alles wat Hem zou overkomen, elke slag, elke bespotting, de nagels in Zijn handen en in Zijn voeten, alles wist Hij. Het

moment waarop het plaatsvond, gaf Hij zelfs kracht aan degenen die het moesten doen. Dat is onze Heer, Hij moest veel lijden. Er was geen eenvoudige weg voor Hem. Hij moest het diepste lijden ondergaan.

Ik moet doorgaan

En dan volgt Lukas 13:31-33, waar wij een gesprek vinden tussen de Heer en enkele farizeeën die Hem welgezind waren. We lezen hier: *'Op hetzelfde uur kwamen er enige farizeeën, die tot Hem zeiden: Vertrek en ga weg van hier, want Herodes wil U doden. En Hij zei tot hen: Ga heen en zeg tot die vos (dat is Herodes): Zie, Ik drijf demonen uit en volbreng genezingen, vandaag en morgen, en op de derde dag kom Ik aan het einde. Ik moet evenwel vandaag en morgen en de volgende dag voortgaan, want het gaat niet aan, dat een profeet omkomt buiten Jeruzalem'*.

Ik moet voortgaan, ondanks het vooruitzicht van het lijden. Op die weg naar dat lijden toe, zijn er zelfs mensen die Hem waarschuwen en Hem ervan wilden afbrengen. De satan wist wel dat de Heere Jezus die weg zou gaan, en hij wilde Hem ook daarvan afbrengen. Maar de Heere Jezus zegt: Ik moet voortgaan. Zie je Mijn weg, in de dingen van de Vader zijn? Het evangelie verkondigen, moeten lijden, moeten doorgaan. Het was de weg die de Heere Jezus aflegde, maar ook de weg die wij moeten afleggen. Wij moeten ook in de dingen van de Vader zijn. Is dat zo, zijn we daarmee bezig, zijn we in de dingen van de Heer en van de Vader? Is dat voor ons het allerbelangrijkste? Brengen wij ook het evangelie, verkondigen we naar anderen toe wat de Heer voor ons heeft gedaan en Wie Hij is? Of is het iets dat alleen maar voor de zondag is?

Is het ook zo dat wij lijden en verdrukking ervaren? Iemand heeft mij ooit weleens gezegd, toen ik nog jong was: Als je helemaal geen verdrukking ervaart, dan moet je jezelf afvragen of je wel echt de Heere Jezus volgt en Hem verkondigt. Dat is iets wat mij tot op vandaag is bijgebleven. Als je werkelijk de Heere Jezus volgt en wilt doen wat Hij van je vraagt, dan ben je niet populair in deze wereld. Dan ervaar je op wat voor wijze dan ook 'verdrukking'. Het kan zelfs zo zijn dat je te midden van gelovigen tegenstand ervaart. Maar dat neemt niet weg dat we dan toch moeten voortgaan. De Heere Jezus ging ook door. 'Ik moet voortgaan'.

Ik moet in uw huis verblijven

Dan vinden we in Lukas 19 die prachtige geschiedenis van Zacheüs, en die wil ik graag even lezen, in hoofdstuk 19 vers 1 tot 6: *'En Hij kwam Jericho binnen en ging*

erdoor. En zie, er was een man, genaamd Zacheüs; en hij was een oppertollenaar en was rijk. En hij trachtte Jezus te zien, Wie Hij wel was, en hij kon het niet vanwege de menigte, omdat hij klein van gestalte was. En hij liep snel vooruit en klom in een moerbeivijgenboom om Hem te zien; want Hij zou daar langs komen. En toen Jezus bij die plaats kwam, keek Hij naar boven en zei tot hem: Zacheüs, kom vlug naar beneden, want vandaag moet Ik in uw huis verblijven. En hij kwam vlug naar beneden en ontving Hem met blijdschap'.

Ik moet in uw huis verblijven. Waar verblijft de Heere Jezus? Bij Zacheüs. En Zacheüs woonde in een plaats die vervloekt was, Jericho. Jericho was een plaats die er eigenlijk niet had mogen zijn. U weet het wel: de muren van Jericho waren ingestort, toen ze eromheen getrokken waren in Jozua; en toen zei God dat die stad niet herbouwd mocht worden, maar dat gebeurde toch. Zacheüs woonde in die plaats, die er niet had moeten zijn. En hij had een beroep: hij was tollenaar en hij was rijk. Hij inde de belastingen voor de Romeinen en nam daar ook nog wat vanaf en werd daar rijk van. Hij was dus een zondaar qua afkomst (Jericho), en hij was een zondaar door het beroep dat hij had (tollenaar). En dat is een beeld van wie wijzelf zijn. Wij zijn zondaren vanwege onze afkomst, doordat we mensen zijn die uit Adam geboren zijn, en wij zijn zondaren omdat we bewust ervoor kiezen om te zondigen. Dat is wie we van nature zijn. Wij zijn van onszelf allemaal zoals Zacheüs. Maar toch zegt de Heere Jezus: Ik moet bij jou verblijven.

Wat is dat toch geweldig, dat de Heere Jezus bij ons wil zijn. En Hij zegt hier: *moet* zijn. Want ik zie Zacheüs zoals mijzelf, ik zie hem zoals u, ons allemaal. Zacheüs, de zondaar, die zegt: Ik wil Jezus zien. Hij heeft van Hem gehoord en hij wil Hem zien en weten Wie Hij is. Hij kruipt in een boom, en de Heere Jezus ziet *hem*. Daar is de zondaar. Maar die zondaar wil Mij zien, en Ik wil bij hem verblijven. Vanmorgen waren we hier samen rondom de Heere Jezus, Hij was in ons midden. Hij is in ons midden wanneer we samen zijn, ook nu. Hij wil bij ons zijn. Is dat niet bijzonder? De Heere Jezus, die heel die weg heeft afgelegd van lijden, wil bij ons zijn. Hij wil in ons midden zijn.

En Zacheüs ontving Hem met *blijdschap*. Zijn we nog blij, zijn we nog dankbaar, dat de Heere Jezus bij ons is? Roept het nog iets op in ons hart van uitzonderlijke vreugde. Ik mocht een paar maanden geleden de koning ontvangen. Je weet wel hoe dat gaat, dat is een enorm protocol, dat begint een half jaar van tevoren. Daarvoor worden uitzonderlijke maatregelen genomen. Er komen mensen van tevoren, die komen alles inspecteren en het is een heel gedoe. En op de dag zelf is er een enorm gedoe met politie en onderzoeken, en mensen screenen enzovoorts, niet iedereen mag daar zomaar bij. Maar dan is de koning daar, en dan merk je gewoon dat de mensen blij zijn en roepen. En degenen die er niet bij waren, die

zeiden later tegen mij: Waarom was ik niet uitgenodigd? Dan komt de koning, en hij is gewoon een man net zoals u en ik. Hij kwam een lintje doorknippen, en hij mocht niets zeggen. Want voordat je weet, zegt de koning iets verkeerd en dan heb je een probleem. Dus de koning moet ook nog zwijgen. Maar er is uitzonderlijke blijdschap als de koning er is.

Toen dacht ik bij mijzelf: Hoe blij ben ik zelf als ik hier mag zijn in een gemeenschap van gelovigen, waar de Heere Jezus in het midden is? Waar er geen screening is van degenen die mogen binnenkomen. Nee, Hij nodigt iedereen uit. Iedereen die Hem wil volgen en gehoorzaam wil zijn aan het evangelie, mag bij Hem komen. Er is geen selectie op afkomst of status of beroep: die persoon is belangrijk, of die moeten we ook hebben. Nee, we mogen allemaal komen. Vervult u dat nu nog met blijdschap? We mogen bij de Heere, de Koning der koningen zijn. En Hij wil bij ons zijn, Hij moet bij ons verblijven. Ik kan er niet over uit, ik hoop u ook niet. We baden dat het ons hart mag raken en dat het Woord van God ons mag raken. Raakt dat uw hart nog, dat Hij bij ons wil verblijven. Zijn we nog vol blijdschap?

Alles moest worden vervuld

Lukas 24 spreekt ten slotte ook enkele malen over het 'moeten' in verband met het lijden van de Heer en de vervulling van de Schriften (24:7, 26, 44, 46). Daar verschijnt Hij aan de discipelen, en we lezen in vers 44 als een soort conclusie: *'Hij nu zei tot hen: Dit zijn de woorden die Ik tot u sprak toen Ik nog bij u was, dat alles moest worden vervuld wat over Mij geschreven staat in de wet van Mozes en in de profeten en psalmen'*. Alles wat in het Oude Testament geschreven stond over de Messias, in de psalmen en de profeten, is vervuld in de Heere Jezus. Er zijn allerlei bezwaren, mensen die zeggen: Nee, dat is het volk Israël, als het gaat over Jesaja 53 bijvoorbeeld en de lijdende knecht van de Heere. Maar het is allemaal *volkomen* vervuld in de Heere Jezus, en dat moest ook gebeuren. En hoe dankbaar kunnen we zijn dat Hij, de Zoon van God die Mens geworden is, onze Heere Jezus, het ten volle heeft vervuld. Uit vrije wil? Zeker, maar het moest wel gebeuren en alles heeft nu zijn vervulling gehad.

Broeders en zusters, daar mogen wij nu de vruchten van zijn: van de lijdensweg die de Heere Jezus aflegde. Ik hoop en bid dat dit onze harten verwarmt, dat het onze harten blij maakt. Dat we vol blijdschap Hem ontvangen. Maar dat we ook een voorbeeld mogen nemen aan de weg, die Hij aflegde. Het is een weg die wij ook mogen gaan: in de dingen van de Vader zijn, in de dingen van de Heer zijn, zodat dit onze eerste prioriteit heeft. Niet de weg van de aardse vader, niet de business,

ons werk dat we elke dag moeten doen, maar de dingen van God. Dat we ook het evangelie verkondigen en anderen vertellen van de Heer die we hebben gevonden. En als het tegenzit, dat we dan toch doorgaan. Misschien voelen we ons af en toe verraden of bedrogen, of niet thuis. Maar de Heiland heeft oneindig veel meer verdragen.

Ik werk in een omgeving waar veel politiek is, en voordat je het weet zit er 'een mes in je rug'. Dat kan zomaar gebeuren. En dan denk je, wat moet ik hier nu mee? Moet ik me gaan verdedigen en met een mes terugsteken, dat is zo verleidelijk. Dat is helemaal niet zo moeilijk, dat kun je wel doen. Maar nee, de Heere Jezus heeft oneindig veel meer verdragen. Zouden wij die tegenstand dan ook niet verdragen en bij Hem brengen, en gewoon doorgaan? De Heere Jezus ging voort ondanks alle tegenstand die er was. Hij ging door. Laten wij dat ook als voorbeeld nemen voor onszelf. Misschien is hier iemand die zich ook wel eens verraden of bedrogen voelt. Misschien is hier iemand die dat ook ervaart, die tegenstand. Dan mag je een voorbeeld nemen aan de Heere Jezus. Hij hield er niet mee op. Hij had voor Zich dat kruis, dat verzoeningswerk. Maar Hij keek verder, voorbij het kruis, naar de gemeente die Hij voor Zichzelf verworven heeft om bij Hem te zijn tot in alle eeuwigheid. De vreugde daarover, die maakte dat Hij doorging. Broeders en zusters, laat dat een voorbeeld voor ons zijn in de omstandigheden waarin we zijn. Laten we Hem volgen. Laat het steeds zo zijn dat *Hij* ons hart verwarmt, ondanks de omstandigheden.
